

Het Onmogelijk Gesprek

Julie ter Veld & Famke Dhont - Building Conversation

Het 'onmogelijk gesprek' ging door in een ruimte met weinig prikkels, zittend in een kring op een houten kruk, met enkel een balpen, papier en een houten klembord. Bewust werd niet gevraagd naar onze achtergrond, zelfs niet naar onze naam. Hierdoor wisten we niet met wie we in gesprek gingen of naar wie zijn verhaal we telkens luisterden. Dit creëerde ook een bepaalde vrijheid, minder vooroordelen en meer gespreksruimte.

We kregen de vraag om na te denken over een moment die beslissend is geweest in ons leven. Een moment dat bepaald heeft om je meer of net minder actief in te zetten voor het klimaat.

We kregen 15 minuten om ons verhaal neer te schrijven. Daarna lazen we één voor één ons verhaal voor, zonder tijd om hier verder op in te gaan of vragen te stellen over het verhaal of moment.

Vervolgens kregen we opnieuw 10 minuten om te reageren op een of meerdere verhalen die ons geraakt had. Opnieuw lazen we een voor een onze reactie voor.

Het Onmogelijk Gesprek

Tijdens de derde ronde kregen we de tijd om te reageren en met elkaar in gesprek gaan. Door de enorme vertraging van het schrijfproces, verliep ook het gesprek in complete rust, zonder polarisatie en met respect. Doordat het startpunt van het hele gesprek ging over een gevoelsmoment, ging het gesprek niet over feiten, weetjes en probeerden we elkaar niet te overtuigen.

Het startpunt was een diep persoonlijk moment waar niet over te discussiëren valt en hierdoor ging het hele gesprek verder over momenten van geraakt worden, gevoelens, emoties en het diep menselijke aspect rond het klimaatverhaal.

Na het afronden in de ruimte werd er tijd gemaakt tijdens een korte wandeling om nog even verder in gesprek te gaan en het gesprek te evalueren.